

4. Het Hart van Openbaring

Openbaring 11:1-11

v0.5

Nadat ik al heel wat gestudeerd en gepuzzeld had in Openbaring en de betekenis van het Beeld van de Twee Profeten me duidelijk begon te worden, besepte ik dat alles eigenlijk hier op vast hangt. Het Beeld van de Twee Profeten is het Hart van Openbaring. Als dit verhaal er bijvoorbeeld niet in zou staan, dan zou Openbaring één grote onoplosbare puzzel zijn. Als je dit Beeld kan plaatsen, dan heb je de Grote Lijn te pakken en kan je alle andere dingen er één voor één bij aansluiten.

De Twee Profeten

Ook nu is het verstandig om het hele verhaal eerst even van voor naar achter te lezen. Als je dat doet, dan vallen een paar dingen meteen op. Er wordt ook weer gesproken over 1260 dagen en misschien hebben we het wel over dezelfde periode als bij de Vrouw en de Draak dan? Het gaat ook over 'het vertrappen van de heilige stad'. Maar er worden nogal heftige dingen benoemd. Vuur uit de hemel, water in bloed en vijanden die gedood worden... Tjoe.

De tempel wordt afgebroken

Laten we het regel voor regel doornemen.

1 En mij werd een meetlat gegeven, die op een staf leek.

Wat betekent het als je met een meetlint een bepaalde plek of gebouw op moet meten? Dat je iets gaat bouwen of gaat afbreken, nietwaar? Of allebei, dat je iets gaat afbreken om er daarna weer iets nieuws te bouwen?

En de engel was erbij komen staan en zei: Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden. 2 Maar laat de buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet die niet, want die is aan de heidenen gegeven.

Het lijkt erop alsof de tempel en het altaar en de mensen die daar aanbidden (dat zijn Joden) gemeten moeten worden om afgebroken (en misschien herbouwd?) te worden. Voor de tempel was ook een plein speciaal gereserveerd voor niet-Joden die God wilden ontmoeten. Dit moet onaangetast blijven.

Je kan het zo zien. Nadat Jezus zijn missie (onder de Joden!) voltooid had (Jezus openbare optreden duurde zo'n 3 of 3,5 jaar), maakte God aan de apostelen duidelijk dat de boodschap van het Goede Nieuws ook aan Grieken en Romeinen verteld moest worden en zij tot geloof zouden komen. Het hele boek Handelingen gaat eigenlijk over deze kolossale omslag die de eerste Joodse leerlingen van Jezus moesten maken in hun denken, met het verhaal van Cornelius als één van de hoogtepunten (Handelingen 10). Jezus had wel gezegd dat ze het Goede Nieuws over de hele wereld moesten vertellen, maar er is een verschil tussen horen en begrijpen. En er is ook nog een verschil tussen begrijpen en uitvoeren. Pas langzaam drong het door. Paulus was een Joodse wetgeleerde die eerst de christenen vervolgde, maar later zelfs 'de apostel van de heidenen' werd. Een groot deel van het Nieuwe Testament is door hem geschreven. Daarom is er ook een Oud Testament (van de Joodse Periode) en een Nieuw Testament (van de niet-Joodse periode).

Bovenstaande lijkt precies dat aan te duiden. Jeruzalem en de tempel worden afgebroken en die rol van Israël is voor een bepaalde afgeronde periode voorbij. Nu wordt het stokje voor die bepaalde tijd doorgegeven aan 'de heidenen', niet-Joden, ofwel de Grieken en Romeinen (en alle andere volken).

Ok. Haal nu Zacharia 2 er eens bij¹. Wat zien we daar? Een man met een meetsnoer! En die moet Jeruzalem op gaan meten! Lees het hele hoofdstuk maar eens. Dit is wat ik er uithaal.

- vs 4: Jeruzalem zal niet ommuurd blijven (en wordt dus afgebroken)
- 5: God zal zelf eens de trots van de stad zijn.
- 6: God verjaagt hen naar vier windstreken
- 8-9: God zal de volken uiteindelijk straffen die aan Israël komen
- 10-11: heel veel volken zullen bij de Heer gaan horen
- 12: God zal Jeruzalem weer uitkiezen om daar te wonen

Wel... KENNELIJK moeten we de boodschap en betekenis van de Twee Profeten in DIE richting zoeken! Dat is dus: Jeruzalem wordt verwoest, de Joden verspreidt, uiteindelijk verzamelen ze weer en wordt Jeruzalem herbouwd. Dit verwijzen naar en aanhaken op beelden en profetieën in het Oude Testament, is wat er voortdurend gebeurt in Openbaring.

Een belangrijke clou in Zacharia 2 staat in vers 4: "Jeruzalem zal niet ommuurd blijven, vanwege de veelheid aan mensen en dieren in haar midden.". Het Jeruzalem van de eerste eeuw was weldegelijk ommuurd. Deze profetie slaat dus NIET op de herbouw van Jeruzalem na de Babylonische ballingschap. Het is duidelijk een profetie die gaat over een verre toekomst en die gerealiseerd is in het huidige Jeruzalem. Het Jeruzalem van vandaag is zo groot dat het geen muren meer heeft.

In Ezechiël 40:3 zien we ook een man met een meetsnoer. Daar worden de maten van de nieuw te bouwen tweede tempel opgenomen. Het was de bedoeling dat de tweede tempel er op die manier van Ezechiël uit zou komen te zien, maar de Joodse ballingen in Babylonië 'schaamden zich niet voldoende voor hun zonden' (zie hfst 43:10-11) om zo'n enorm project te realiseren en daarom is het toen een mindere versie geworden.

Dat Openbaring op vergelijkbare wijze de bestaande tweede tempel opmeet in dit visioen, is dus een indicatie dat die wordt afgebroken en/of er een nieuwe (geestelijke) tempel gebouwd gaat worden.

1260 profetische dagen

En zij zullen de heilige stad vertrappen, tweeënveertig maanden lang.

We zien weer de 1260 profetische dagen die we bij de Vrouw met de 12 Sterren ook tegenkwamen, alleen op een iets andere manier verwoord. We moeten er op dit punt sterk rekening mee houden dat hier dezelfde periode mee bedoeld wordt als bij het beeld van de Vrouw en de Draak. Of laat ik het anders zeggen: we moeten een hele goede reden hebben om dit als verschillende periodes (van gelijke lengte) te willen zien.

Bovendien gaat het duidelijk over 'het vertrappen van de heilige stad', dat is Jeruzalem. Dat sluit aan 'op de stroom water die de aarde incasseerde' en die we in verband brachten met de val van Jeruzalem en dat het begin was van de woestijn-periode van 1260 dagen.

3 En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen, in rouwkleding gekleed, twaalfhonderdzesentig dagen lang profeteren.

Weer wordt diezelfde/eenzelfde periode genoemd, maar nu als 1260 dagen.

Het lijkt er dus sterk op dat telkens als we ergens 'tijd, tijden en een halve tijd', 42 maanden of 1260 dagen lezen, het om dezelfde periode gaat. Wat belangrijk is, is dat als we daarvoor (of voor een andere uitleg) kiezen, het Plaatje dat dat op gaat leveren telkens weer en aan alle kanten moet kloppen. Als je een helder plaatje krijgt, is dat een sterke aanwijzing dat je die kant op moet gaan. Als je ingewikkelde, onnavolgbare constructies krijgt, met rammelende verbindingen waar enorme discussies over ontstaan, dan zou het wel eens helemaal mis kunnen zijn.

Nu blijkt dat er eigenlijk geen enkel bezwaar is om al deze aanduidingen over één en hetzelfde ding te laten gaan, namelijk de derde en Romeinse ballingschap van het Joodse volk.

¹ Ik ontdekte deze link pas nadat ik voorgaande geschreven had.

ALS het over dezelfde periode gaat, lijkt het verhaal van de Twee Profeten precies te beginnen waar het verhaal van de Vrouw en de Draak zo ongeveer eindigt. Straks gaan we dat nog in detail bekijken.

Waarom in rouwkleren? Waarom rouwend?

We kunnen een aantal dingen bedenken.

1. Omdat de Zoon van God vermoord was?
2. Omdat Jeruzalem en de tempel verwoest waren (of zouden worden)?
3. Omdat het Joodse volk gedecimeerd was?
4. Omdat de natie Israël opgehouden had te bestaan?
5. Omdat het volk Israël niet meer op zijn plek woont?
6. Een combinatie van bovenstaande?

Twee olijfbomen en twee kandelaars

4 Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor de God van de aarde staan.

Hier hebben we een rechtstreekse verwijzing naar Zacharia 4, waar ook over twee olijfbomen en (slechts) één kandelaar gesproken wordt. Ook al wordt er bij Zacharia maar één kandelaar beschreven, de associatie is er ontegenzeggelijk.

Moeten we het dan toch koppelen, ook al past het niet precies? Ja absoluut.

In Openbaring 4 ziet Johannes de troon van God. Ezechiël ziet in hoofdstuk 1 ook de troon van God. Maar als je die beelden één op één met elkaar gaat vergelijken, dan zie je duidelijke verschillen. Zowel de overeenkomsten als de verschillen zijn overduidelijk. Toch zal iedereen toegeven dat zowel Johannes als Ezechiël de troon van God gezien hebben. Er zijn niet twee troonen van God! Hoe kunnen die verschillen dan ontstaan?

Als twee mensen hetzelfde ongeluk beschrijven dat ze zojuist gezien hebben, komen er ook verschillende details naar voren. Dat betekent niet dat het ongeluk niet gebeurd is, of dat één van beiden liegt. Bij de één valt dit op, bij de ander iets anders. Dat de beschrijvingen verschillen is eigenlijk alleen maar een aanwijzing dat ze allebei een echt visioen gezien hebben. Ze hebben het echt gezien en beschrijven het verschillend. Als Johannes een bewuste constructie probeert te maken met elementen van Ezechiël, dan zorg je ervoor dat je verwijzingen kloppen. Nu lijkt het erop dat Johannes echt visioenen gezien heeft en de verwijzingen geen handmatige menselijke constructies zijn.

De afwijking van Zacharia kan bewust zijn en een betekenis hebben. In Zacharia 4 wordt Zerubbabel aangesproken. Dat is één persoon. Hier gaat het over de twee getuigen. Dat zijn er twee.

Nergens anders in de bijbel komen we een beeld van één of twee olijfbomen en kandelaars tegen. Dus hoe je het ook wendt of keert, de associatie is er.

Ok, Johannes zag twee kandelaars. Laten we kijken wat het Beeld in Zacharia ons vertelt en of we dat kunnen passen in dit Beeld van Johannes. Als het niet past, ok jammer. Als het wel past... bingo!

Zacharia vraagt wat dat beeld van de olijfbomen en de kandelaar betekent. En hij krijgt dit als antwoord

Zacharia 4:6 Dit is het woord van de HEERE tot Zerubbabel: Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de HEERE van de legermachten.

Nou, daar kunnen we best wel wat mee. De boodschap hier lijkt te zijn: God wil niet dat de christenen of de Joden of de Joodse christenen zich gewapend verzetten! Jezus had dat ook al heel erg duidelijk tegen hen gezegd, toen Petrus zijn zwaard greep om de soldaten aan te val-

len die Jezus kwamen arresteren: „Doe je zwaard weg. Want mensen die geweld gebruiken, zullen door geweld sterven.”² Die Joodse Opstand (die de aanleiding was voor de verwoesting van Jeruzalem)... dat was dus ABSOLUUT NIET wat God wilde. GEEN gewapend verzet, zegt God.

Het is afschuwelijk dat er zoveel mensen omgekomen waren toen Jeruzalem verwoest werd. Maar de Romeinen waren gekomen om de gewelddadige Joodse opstand de kop in te drukken. Ze hadden naar het zwaard gegrepen, waarvan Jezus gezegd had dat ze dat nu juist niet moesten doen. Ook had Jezus tegen hen gezegd dat ze moesten vluchten als ze de Romeinse legers Jeruzalem zagen omsingelen: „De bewoners van Judea moeten naar de bergen vluchten. De bewoners van de stad moeten uit de stad wegvluchten. De mensen op het land moeten de stad niet binnengaan.”³

De manier waarop God wil werken is niet door geweld te gebruiken, maar door zijn Geest te gebruiken. Uiteindelijk is dat ook de manier geweest waarop het Romeinse Beest is verslagen. De boodschap van Zacharia blijkt dus best goed te passen hier.

Een Nieuwe (geestelijke) Tempel wordt gebouwd

Maar er staat ook dit:

Zacharia 4:7b Hij zal de sluitsteen aandragen onder luid geroep: Genade, genade zij hem! 8 Het woord van de HEERE kwam tot mij: 9 De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest, zijn handen zullen het ook voltooien.

Het onderwerp van Zacharia 4 is de herbouw van de tempel nadat Juda uit de Babylonische ballingschap terugkwam. Het visioen dat Zacharia krijgt, moet de leider Zerubbabel aanmoedigen om hiermee door te gaan. En toch zit er ook een Messiaans tintje in deze aanmoediging, want Zerubbabel zal onder gejuich de sluitsteen plaatsen. Dat doet denken aan Jezus, die de hoeksteen is, die de bouwlieden verworpen hebben, maar door God uitgekozen is om een geestelijke tempel te bouwen⁴.

Met andere woorden, de verwijzing van Openbaring naar het beeld in Zacharia 4 lijkt te willen suggereren dat er een Nieuwe (geestelijke) Tempel gebouwd gaat worden.

Zacharia vraagt ook nog wat de twee (takken aan de) olijfbomen betekenen: "4:14 Dat zijn de twee gezalfden (Letterlijk: zonen van de olie) die bij de Heere van heel de aarde staan."

Er zijn dus twee mannen, die zijn twee olijfbomen (in het beeld van Openbaring) en die zijn twee gezalfde mannen (in de profetie van Zacharia). Het cirkeltje is rond :D.

Joodse uitleg

In Joodse synagogen uit de eerste eeuwen zijn vaak mozaïeken gevonden met een afbeelding van de tempel (of het heilige der heiligen) geflankeerd door twee zevenarmige kandelaars.

² Mattheus 26:52

³ Lukas 21: 20-22

⁴ Zie 1 Petrus 2:4-8.

Het was kennelijk gebruikelijk twee kandelaren uit te beelden bij de tempel. Volgens de Joodse kunsthistoricus Bezalel Narkiss symboliseerde de kandelaar (naar aanleiding van de tekst in Zacharia) de herstellende Joodse staat en de twee olijfbomen of twee gezalfden, Zerubbabel en Joshua, dat zijn de koning en de hogepriester. Ofwel: de combinatie van tempel, kandelaren en olijfbomen zijn in de Joodse traditie beelden van de natie Israël.

Twee stukken hout, takken, bomen

Er is nog een link die we kunnen leggen en wel naar Ezechiël 37:15-28. Ezechiël moet daar twee stukken hout nemen en er Juda en Israël op schrijven en ze dan bij elkaar brengen, zodat het één stuk wordt. Dit is een profetie dat het tweestammen-rijk Juda en het tienstammen-rijk Israël ooit weer samen zullen zijn (omdat Israël nooit teruggekeerd was van de Assyrische ballingschap). Dit is iets dat in onze tijd aan het gebeuren is⁵.

Het woord voor 'hout' in het Hebreeuws wordt ook en zelfs het meest gebruikt om er een boom mee aan te geven. Het is in dit geval lastig om het als boom te vertalen, omdat Ezechiël de twee vast moet houden en samenbinden. Daarom is gekozen voor het woord hout. Maar het vertalen als 'twee takken' zou misschien zelfs beter zijn.

Ook Paulus spreekt in Romeinen 11:17-24 over Israël als een olijfbom, met afgebroken en geënte takken.

Twee takken, of twee stammen, twee olijfbomen... dat zijn Juda en Israël.

Vuur uit hun mond

Openbaring 11:5 En als iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en dat verslindt hun vijanden. En als iemand hun schade wil toebrengen, moet hij op dezelfde manier gedood worden.

Dat klinkt vrij heftig. Terwijl we net gelezen hadden dat het NIET door geweld zou moeten gaan. Bovendien komt het vuur uit de mond. Dat lijkt er veel meer op te wijzen dat diegene een 'scherpe tong' heeft. Het zou dus wel eens zo kunnen zijn dat dit helemaal NIET fysiek-gewelddadig bedoeld is, maar overdrachtelijk.

⁵ Het tienstammenrijk is opgegaan onder de wereldbevolking. Door DNA onderzoek kan geprobeerd worden te achterhalen waar zij zijn terecht gekomen. Het is twijfelachtig of dit echt kan, want de halve wereldbevolking zou dan wel eens 'Israelisch' kunnen blijken te zijn. Het 'terugbrengen van het tienstammenrijk' zou misschien ook beeldspraak kunnen zijn voor verzamelen van Gods *geestelijke* kinderen uit de wereldbevolking.

Hieronder een overzichtje van alle plekken in de bijbel waar 'vuur' uit iemands 'mond' komt, of vijanden verslagen worden met de mond.

- In Psalm 18:9 zegt David nadat hij gered is uit de handen van zijn vijanden dat er 'verterend vuur uit Gods mond komt'.
- In Jesaja 11:4, slaat de Messias de aarde met de roede van zijn mond en dood hij de goddeloze met de adem van zijn mond.
- In Jesaja 30:27 en 33 zijn Gods tong en zijn adem als een verterend vuur.
- In Jeremia 5:14 zegt God tegen hem: "Ik ga Mijn woorden in uw mond tot vuur maken en dit volk tot hout, zodat het hen zal verteren."
- In Openbaring 9:17 komt er vuur, rook en zwavel uit de mond van paarden met leeuwenkoppen. Maar hier zou het wel eens echt vuur kunnen zijn, o.a. omdat er rook en zwavel bijstaat.
- In Openbaring 1:15 komt uit Jezus' mond een tweesnijdend scherp zwaard.⁶
- In Openbaring 19:15 staat er van de witte Ruiter op het Paard (Jezus): "Uit zijn mond kwam een scherp zwaard, waarmee Hij de ongelovigen verslaat."

Met andere woorden: vuur of een zwaard dat uit de mond komt en de vijanden of ongelovigen verslaat is een beeld van het Woord van God. Jezus is het Woord van God. Hij verslaat alle leugens en vijanden met woorden van waarheid van God. Dus dit is een verwijzing naar Jezus, het Woord van God.

Dat de vijanden 'op dezelfde manier gedood moeten worden' betekent dan zoveel als dat het kwaad dat die vijanden doen op hun eigen hoofd terecht komt. Hen overkomt wat ze zelf veroorzaken. Wie het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.

Geen regen

6 Zij hebben macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen zal vallen in de dagen dat zij profeteren.

Vraag: Wie bad er zodat het niet regende? Welke profeet was dat?

Dat was Elia toen hij koning Achaz bij de les moest houden van God. Pikant detail is dat Jezus zegt dat het drieënhalf jaar niet regende⁷. Overigens duurde Jezus' publieke optreden ook zo'n drieënhalf jaar. Net zolang als de periode van 1260 (profetische) dagen die hier genoemd wordt.

Water in bloed

En zij hebben macht over de wateren om die in bloed te veranderen, en de aarde te treffen met allerlei plagen, zo vaak zij dat willen.

Wie liet bloed in water veranderen en liet allerlei plagen over de wereld komen?

Dat was Mozes bij de farao van Egypte.

Okeee!

Het lijkt er dus op dat we hier met Jezus (als Messias en Woord van God), Mozes en Elia te maken hebben, waarbij Mozes en Elia dan de twee getuigen moeten zijn, die hier genoemd worden.

In Lukas 9:28-36 kunnen we overigens lezen dat Jezus een ontmoeting had met Mozes en Elia om te praten over Jezus' aanstaande dood. Jezus' leerlingen hoorden daarbij een stem uit de hemel die zei „Dit is mijn Zoon, Hem heb ik uitgekozen'. Dat is (net zoals bij de Vrouw met de 12 Sterren) een verwijzing naar Psalm 2, waar staat dat de Messias met een ijzeren staf zal regeren. Er beginnen wat puzzelstukjes op hun plek te vallen!

⁶ Dat is weer een verwijzing naar Hebreëen 4:12 waar staat dat het Woord van God scherper is dan een tweesnijdend zwaard. In Johannes 1, wordt Jezus zelf het Woord van God genoemd.

⁷ Zie Lukas 4:25. In 1 Koningen 18 staat 'in het derde jaar...'. Dat kan dus gemakkelijk/gemiddeld 3,5 jaar geweest zijn.

Overigens wil ik hier even een ei leggen. Dat Jezus een ontmoeting met Elia had is (vanuit de bijbel gezien) niet zo verwonderlijk. Elia was nooit gestorven, maar in de hemel opgenomen. Mozes was echter wel begraven, maar zijn graf was verborgen. Hoe kan Jezus hier dan een ontmoeting met (de gestorven) Mozes hebben? Dit ei zal uitkomen bij het derde Beeld van de Draak in de Put dat we in het volgende hoofdstuk gaan bespreken.

Omdat dit beeld van de Twee Profeten begint en aansluit bij dat van de Vrouw en de Draak en omdat de genoemde periodes eenzelfde periode van 1260 (profetische) dagen betreft, zou het wel eens zo kunnen zijn, dat met 'Mozes en Elia' eenvoudigweg het volk Israël zelf bedoeld wordt. Dat 'de twee profeten Mozes en Elia' een (ander) beeld zijn van het volk Israël, net zoals de Vrouw met de 12 Sterren dat ook was. In dit geval als wachters of representanten, afgevaardigden, getuigen.

Mozes staat voor de wet, Elia voor de profeten. De wet en de profeten, dat is het Oude Testament. Mozes en Elia verbeelden het Oude Verbond. Dat is het verbond met het volk Israël. Israël wordt voor een tijd (tijden en een halve tijd) op een zijspoor gezet. En dus is dat in rouw.

Het beest uit de bodemloze put

7 En wanneer zij hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren

Dit is een haakje! Er wordt verder helemaal niets gezegd over dat beest op deze plek. Waar komt die ineens vandaan? Je zou er zo overheen lezen.

Maar ergens anders in Openbaring wordt er wél uitvoerig over dit beest gesproken. Namelijk in Openbaring 20, dat het derde Beeld is dat we straks gaan bespreken. Dat is verder ook de enige plek in Openbaring waar een beest uit de afgrond komt⁸ en daarmee uitlegt wie of wat dat beest hier kan zijn.

Er wordt hier dus een link gelegd tussen de twee beelden. En daardoor kunnen we ze straks aan elkaar knopen, gelijk leggen, synchroniseren. Alsof we twee rijen puzzelstukjes ineens langs elkaar kunnen aanleggen, omdat we zien dat twee stukjes precies bij elkaar passen.

en het zal hen overwinnen en hen doden.

Oh joh, wat krijgen we nou? Mozes en Elia worden gedood? Of het volk Israël dan? Of het Oude Testament? Of wat?

Deze manier van spreken ("oorlog voeren tegen de heiligen en hen overwinnen") komen we ook tegen in hoofdstuk 13:7 "het beest werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen". En DAT komt weer uit Daniël 7:21 "Ik had namelijk toegekeken en gezien dat die hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon". Met andere woorden: we kunnen/moeten deze dingen aan elkaar koppelen, ze spreken over één en hetzelfde ding.

We gaan deze teksten uiteraard nog in detail bekijken, maar kunnen al wel vast zeggen dat het in Daniël gaat over het Romeinse Rijk dat Israël verslaat (en Jeruzalem verwoest).

Met andere woorden: we hebben wéér een duidelijke indicatie dat met de Twee Profeten het volk Israël bedoeld wordt.

8 En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd.

Toe maar weer.

3½ dag en 3½ jaar...

Jezus trad 3½ jaar publiekelijk op toch? Jezus' lijk lag ook in de stad (in een graf weliswaar) en op de 3e dag stond hij op, toch?

⁸ In hoofdstuk 17:8 komen we ook nog een beest tegen dat "was, niet is en op zal komen uit de afgrond". Dat is op exact dezelfde manier een verwijzing naar Openbaring 20 en dus zijn al deze drie plekken aan elkaar te koppelen.

Maar het gaat duidelijk NIET over Jezus zelf, want er staat dat hij daar ook WERD gekruisigd. Het kan dan nu alleen nog maar over Mozes en Elia gaan (als beeld van...).

Jeruzalem dat met Sodom vergeleken wordt... Sodom was door vuur uit de hemel verwoest en ligt er nu als een Dode Zoutzee bij. Jeruzalem is ook verwoest en een puinhoop (op dit punt in het beeld), net zoals Sodom⁹.

Dat Jeruzalem met Egypte vergeleken wordt, is pijnlijk. Israël was juist uit de slavernij van Egypte bevrijd. En nu wordt Jeruzalem zelf de Verdrukker genoemd?

Het beeld lijkt dus te zeggen dat de lijken van Mozes en Elia (als beeld van Israël?) 3½ dag op de puinhopen van Jeruzalem ligt.

9 En de mensen uit de volken, stammen, talen en naties zullen hun dode lichamen drieënhalve dag zien, en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in het graf gelegd worden.

10 En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden, en zullen feest gaan vieren en elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen die op de aarde wonen, zo gekweld hadden.

Ja, de farao van Egypte (bij wie Mozes de plagen liet gebeuren) en koning Achaz (bij wie Elia het niet liet regenen) zouden blij zijn als Mozes en Elia dood waren. Mozes en Elia waren de instrumenten van God om de farao en Achaz bij de les te houden. Zij waren de rechters, de richters en de politiemannen van God. God sprak door hen en beschermde hen en indien nodig, mochten ze 'geweld' gebruiken, zoals dat bij politie het geval is.

Datzelfde gold ook voor het volk Israël toen het Kanaän innam. Onder leiding van Jozua ging dat ex-slaven-nomaden-volk de versterkte steden van het land Kanaän wel even veroveren. Dat lukte, omdat God hen hielp. Zo wilde God laten zien dat HIJ dat gericht uitvoerde. Dat gebeurde omdat 'de maat van hun ongerechtigheid vol was'. „Ik ben klaar met jullie,” zei God tegen hen. En zoals criminelen de politie haten, zo haatten (en haten) de volken (die niets van God willen weten) Israël.

De politie mag dan misschien geweld gebruiken¹⁰, de regels voor de politie zijn dan ook veel en veel strenger dan voor gewone burgers. Dronken agenten, vloekende agenten, in hun onderbroek rondlopende agenten... dat kan allemaal niet. Daarom heeft God heel erg strenge regels gegeven aan het volk Israël. Maar als de politie zich niet aan de regels houdt en toch corrupt raakt... ja, dan kan het oordeel over de agenten ook harder zijn dan over 'gewone mensen'. En als dat oordeel geveld is, dan feliciteren de criminelen elkaar en sturen elkaar kadootjes...

11 En na die drieënhalve dag kwam er een levensgeest uit God in hen en zij gingen op hun voeten staan.

Check. We hebben een referentie naar Jezus (in het begin) en dan gaat het verder vooral over Mozes en Elia, die hier de vertegenwoordigers zijn van het profeten/politie-volk Israël en we praten over hun publieke optreden (in rouwkleren) van 3½ jaar, net zoals Jezus 3½ jaar optrad, van hun dood in Jeruzalem, net zoals hun Heer. Hun lijken die daar 3½ dag liggen, net zoals Jezus, en hun opstanding, net zoals Jezus...

En grote vrees overviel hen die hen zagen. 12 En zij hoorden een luide stem uit de hemel tegen hen zeggen: Kom hier omhoog. En zij gingen omhoog naar de hemel, in de wolk, en hun vijanden keken hen na.

En we zien ook nog eens dat die twee mannen opgenomen worden, net zoals Jezus.

Wat hier gebeurt, ik zal maar ronduit vertellen wat ik ineens helder voor ogen zag toen ik er biddend diep over nadacht, is dat het optreden, de dood, de opstanding en de hemelvaart van

⁹ Zie ook Jesaja 1:9-10, waar Jeruzalem met Sodom vergeleken wordt.

¹⁰ Ik heb het nauwelijks over het huidige Israël. Het grootste deel van het huidige Israël gelooft niet eens in God. In belangrijke mate handel(d)en de regeringen van Israël vanuit politieke (en soms zelfs corrupte) motieven en helemaal niet in afhankelijkheid van hun Schepper-God. Net zoals zo'n beetje alle regeringen op de aarde overigens.

Jezus vergeleken wordt met het optreden, de dood, de opstanding EN de hemelvaart van... tja: het volk Israël!

Niets meer en niets minder. Maar door al de haakjes en oogjes die er in het verhaal zitten naar beelden, gebeurtenissen en geschiedenissen in het Oude Testament, ZIE je dat niet meteen. Je moet eerst al de juiste dingetjes op hun plek hangen en dan... plop, is het plaatje ineens helder. Ik hoop dat je het ook voor je kan zien.

Omdat het plaatje dat eruit springt (in ieder geval voor mij) nu ineens heel erg helder is, lijkt het erop dat we de puzzel correct aangelegd hebben. Dus nogmaals: het optreden, de dood, opstanding en hemelvaart van Jezus wordt vergeleken met het optreden (in rouw, want niet in het land zelf), de dood, opstanding en hemelvaart van Israël, ingaand vanaf de periode dat Jeruzalem verwoest is tot aan 'de hemelvaart' dat is toen Jezus wegging, zoals hij ook zal terugkomen. Dus... tot aan Jezus' terugkomst.

En dat is een fantastisch mooi beeld! Dat vond ik tenminste.

Laten we het maar eens in detail doornemen.

Aanhaken

We hebben bij de Vrouw met de 12 Sterren gezien dat er heel veel solide lijntjes te trekken waren naar onze menselijke geschiedenis op aarde. Dat beeld probeert iets te zeggen over de geestelijke realiteit die er achter onze werkelijkheid zit. Nu zouden we eens moeten kijken of we dat met de Twee profeten OOK kunnen doen. Als het met de één kan, waarom dan niet ook met de ander?

Maar eerst moet het heel duidelijk zijn dat de twee Beelden op elkaar inhaken en als het ware één doorlopende geschiedenis vormen. Dit zijn de punten waarop de twee Beelden met elkaar te verbinden zijn.

De Vrouw en de Draak	De Twee Profeten
Eindigt met de verwoesting van Jeruzalem en de tempel.	Begint met het 'opmeten' van de tempel (om af te breken en/of te herbouwen)
Eindigt met de verwoesting van Jeruzalem en de tempel.	Begint met het 'vertrappen van de heilige stad' door de ongelovigen
De vrouw woont niet thuis, maar in de woestijn	ze profeteren in rouw
Er zal 1260 dagen voor haar gezorgd worden	Jeruzalem wordt 42 maanden vertrapt
Er werd een tijd, twee tijden en een halve tijd voor haar gezorgd.	ze moeten 1260 dagen lang profeteren.

Er kan wat mij betreft geen twijfel over bestaan dat het beeld van de Twee Profeten begint waar dat van de Vrouw ophoudt (met enige overlap). Als we alle periode-aanduidingen gelijk trekken, komt er (voorlopig) een vrij ongecompliceerd plaatje uit.

Dat Jeruzalem voor 42 (profetische) maanden vertrapt wordt, laat op zichzelf al duidelijk zien dat het begin van het visioen van de Twee Profeten in het jaar 70 ligt. Elke christen in de eerste eeuw vanaf het jaar 70 zou dit onmiddellijk op die manier begrijpen en niet denken dat dit NOG EENS EEN KEER zou gaan gebeuren in een verre toekomst.

Jeruzalem is niet langer vertrapt.

Nu gaan we kijken of er lijntjes te trekken zijn naar de geschiedenis in onze wereld. We moeten dan meteen al iets heel bijzonders constateren en dat is dat, als we vandaag naar Jeruzalem kijken, we absoluut niet meer kunnen zeggen dat het er 'vertrapt' en als een ruïne bijligt! De stad bloeit! En verder is de natie Israël weer opgericht, wonen de Joden weer in het land en zijn ze van over de hele wereld teruggetrokken daar naar toe. Ze hebben de woestijn weer tot

bloei gebracht. Het volk Israël is uit haar as opgerezen... Opgestaan...

En zonder gekheid, dat is een absoluut wonder. Want stel je eens voor dat Hitler WOII gewonnen had en ons Nederlanders allemaal afgevoerd had over Rusland, Siberië, Kazachstan en waar ook ter wereld. Dat we in China, India en de Filipijnen terecht gekomen waren. Dat Hitler al onze dijken doorstoken had en er nauwelijks meer een kip in het land woont.

Denk je dat we na twee of drie generaties dan nog Nederlanders zijn?

Stel je eens voor dat we ineens 2000 jaar verder in de geschiedenis zijn. Denk je dat wij Nederlanders dan nog steeds zo'n historisch hechte band met elkaar hebben, dat we ons weer allemaal gaan verzamelen in het landje waar we ooit eens woonden en dat we de BV Nederland weer gaan oprichten? Dat we de dijken weer gaan repareren en de molens laten draaien om het water eruit te pompen?

Nou, precies DAT is dus wel gebeurd met het volk Israël.

Israël is weer opgestaan. Fysiek. In het Beeld van de Twee Profeten hebben we de opstanding van 'Mozes en Elia' dus al gehad!

Er zullen misschien mensen zijn die zeggen: dat mag je niet doen! Oh nee? Waarom niet? Waarom mag het met de Kindermoord van Herodes wel en hier niet? En ik ben nog niet klaar. We kunnen nog veel meer lijntjes trekken.

De dood van Israël

Als het heroprichten van de natie Israël... de opstanding van de Twee Profeten was, wat was haar dood dan?

Dat moet niet al te moeilijk zijn. Hitler was de 'dood' van Israël. Hij heeft, net zoals Titus dat in het jaar 70 deed, geprobeerd het Joodse volk in zijn geheel uit te roeien. Hitler heeft een derde van de Joden vermoord en als hij langer zijn ding had kunnen doen, dan waren dat er nog veel meer geweest. Hitler heeft geprobeerd de Joden van de aardbodem weg te vegen. Er waren zo'n 17 miljoen Joden op dat moment. Hitler heeft er een kleine zes miljoen omgebracht.

Ik ben in Auschwitz geweest. Ik kon die plaats niet bevatten. Dat je op industriële schaal treinladingen vol mensen kampen in laat rijden om ze in ovens verbrandt. Dat je met een groepje mensen vergaderingen hebt over de vraag hoe je op de meest efficiënte manier zo snel mogelijk, zo veel mogelijk mensen om kan brengen, wat de minste sporen nalaat. En dat je dan gaat experimenteren, tot je iets gevonden hebt. Dat je kampen bouwt en mensen aanstelt om het uit te gaan voeren. Dat was me een organisatie! Dat was me een onderneming. Daar hebben een heleboel mensen aan meegewerkt!

Hoe kan het dat in de bijbel het wel en wee van Israël altijd breed uitgemeten is, zoals de Assyrische en Babylonische Ballingschap, maar dat de Romeinse Ballingschap en Hitler over het hoofd zijn gezien? Wat Titus deed en wat Hitler deed is van EXACT hetzelfde niveau. Als er een Europees Eindtijd Beest uit de volkerenzee opstaat dan was dat Hitler wel.

Hitler was zonder enige twijfel een liquidatiepoging van 'de getuigen Mozes en Elia'. Als een lichaam een derde kwijtraakt, dan mag je het als dood beschouwen.

We zullen straks zelfs nog gaan zien dat Hitler en zijn bondgenoten heel specifiek benoemd lijken te worden in Openbaring, bij het beeld van de Hoer op de Draak. Dan zullen we er nog dieper op ingaan dan we hier kunnen doen.

Het lijk van Israël

Maar kunnen we dan de 3½ dag dat 'het lijk op de puinhopen van Jeruzalem lag', ook inpas-

sen? Een stukje geschiedenisles dan maar. Je kan deze dingen zo opzoeken op internet en uitgebreide informatie vinden, maar ik zal een korte samenvatting maken.

Vanaf 1945 was de situatie voor de Joden ronduit hopeloos. Om een voorbeeld te noemen. Er was een schip met 4.500 overlevenden van de Holocaust, met de naam Exodus, naar Palestina vertrokken. Deze vluchtelingen hadden nergens een plek om naar toe te gaan, dus gingen ze

maar naar het land dat ooit hun thuis was en dat er grotendeels als een woestijn bijlag. Engeland had een mandaat gekregen om over dat gebied te heersen en zij onderschepten het schip en stuurden de mensen terug, zodat ze in Duitse gevangenissen terecht kwamen. Kan je het geloven?

Er hebben door de eeuwen heen altijd nog wel Joden gewoond in Palestina, zoals bijvoorbeeld in de stad Hebron die altijd Joods gebleven was vanaf het jaar 70. Maar de weinige Arabieren die in die woestijn woonden wilden niet dat er meer van de weinige Joden kwamen die er al woonden. En dus vermoorden ze 69 Joden in Hebron en de Engelsen zeiden toen dat het maar beter was dat al de Joden uit Hebron zouden vertrekken om de vrede te bewaren. Kan je het geloven? Hebron is nu een 'Palestijnse stad'.

In November 1947 nam de UN resolutie 181 aan dat Palestina zou verdelen in een Joods en Arabisch deel. De Joden stemden voor, de Arabieren waren tegen. Er werd over en weer gevochten tussen Joden en Arabieren.

De situatie werd onhoudbaar voor de Engelsen en op 14 Mei 1948 vertrok de Hoge Commissaris uit Palestina, waarop het Britse mandaat eindigde. Dat kwam er feitelijk op neer dat de Engelsen zeiden: zoeken jullie het zelf maar uit. Kan je het geloven?

De wereld zat met zijn handen in het haar betreffende het Joden-probleem. Hitler was dan ook niet de oplossing, maar in feite stak niemand een hand uit. En het antisemitisme was zo wijd verbreid dat velen het allemaal wel prima vonden.

Diezelfde dag dat de Hoge commissaris vertrok, richtte de toenmalige leider van de (voornamelijk socialistische) Joden Ben Gurion, de staat Israël op volgens resolutie 181. Eén dag later vielen 5 Arabische buurlanden Israël aan. De oorlog duurde maanden, maar Israël bleef wonder boven wonder staande.

Als Hitler de dood was van de Joden, dan heeft hun lijk daarna 3 jaar (van 1945 tot 1948) 'op het plein van de grote stad' gelegen, waarbij niemand voor een oplossing wilde zorgen. Iedereen stond erbij en keek er naar en uiteindelijk liepen de Engelsen er zelfs bij weg.

En toen stond tot ieders STOMME verbazing de natie Israël op! In één dag.

Jeruzalems zoon

Op dit punt aangekomen MOETEN we even één van die 'oude profeten' erbij halen. Die stamt uit een totaal ander tijdperk. Hij leefde meer dan 700 jaar voor Christus. Zijn boek dat in de bijbel staat, was al honderden jaren geschreven voordat Jezus überhaupt kwam. Van ons uit gezien, is het al meer dan 2.500 jaar oud. En in Jesaja hoofdstuk 66:7-9 staat met die meer dan tweeënhalfduizend jaar oude woorden:

Jeruzalems zoon werd al geboren nog vóórdat de pijn van de bevalling begon. Wie heeft ooit zoiets gehoord? Wie heeft ooit zoiets gezien? **Is ooit een volk of een land in één dag ontstaan?** Maar Jeruzalems zoon was er onmiddellijk. De Heer zegt: "Zou ik soms een kind doen ontstaan in zijn moeders buik, maar hem niet geboren laten worden?"

Check dit!

Jeruzalems zoon... dat doet denken aan Jezus natuurlijk. Maar de rest van de tekst sluit dat uit. „Is ooit een land of volk in één dag ontstaan” laat zien dat het om een **land** of **volk** gaat. Het gaat dus niet over één persoon. Het gaat niet over Jezus.

Het gaat hier om: *het ontstaan van het land of volk van Jeruzalem in één dag*. Het zegt: het land of volk van Jeruzalem is in één dag ontstaan.

Ga de hele geschiedenis van Israël maar na, er is maar één dag waar dit op zou kunnen slaan en dat is 14 Mei 1948.

Maar het is zelfs NOG specifiek.

„Jeruzalems zoon werd al geboren nog vóóordat de pijn van de bevalling begon“. Wat is 'de pijn van de bevalling (van een land of volk dat ontstaat)? Meestal ontstaan nieuwe landen door rebellie, opstand, oorlog, afscheiding, you name it.

In het geval van de 'zoon van Jeruzalem' was de 'pijn van de bevalling' de aanval die een dag later kwam van vijf buurlanden.

Over het algemeen ontstaan nieuwe landen NA AFLOOP van een oorlog. Israël ontstond één dag VOOR zijn ontstaans-oorlog.

De ontstaansgeschiedenis van de huidige natie Israël is reeds lang van tevoren 'gezien' door een profeet van God. Wij kunnen met absolute zekerheid zeggen dat deze profetie NIET opgeschreven is NADAT het betreffende al gebeurd was (zoals zo vaak gezegd wordt van de profetieën in de bijbel die al uitgekomen zijn). De profetie past naadloos. Laat dat een aanmoediging zijn om de andere profetieën (zoals van Openbaring) ook serieus te nemen?

Wat blijkt nu?

Het blijkt dat het mogelijk is om het beeld van de Twee Profeten als een tent over de recente geschiedenis van Israël op te zetten. En we kunnen de lusjes van de beeldspraak vastzetten aan de stevig in de grond geslagen haringen van onze realiteit. Net zoals dat met het beeld van de Vrouw ook kon voor de eerste eeuw. Het past als een handschoen. En omdat het past, omdat het plaatje zo helder is, mogen we, nee moeten we gewoon concluderen dat we op de juiste weg zitten. En we zijn nog maar net begonnen!

De hemelvaart van Israël

Het enige lusje dat nog geen verankering in onze geschiedenis heeft is vers 12. Israël is nog niet 'naar de hemel opgevaren', zoals Jezus dat deed. Dat staat kennelijk nog te gebeuren! Wat zou dat mogen zijn? Gaat God Israël wegvoeren van zijn plek? Wordt ze opgenomen in de hemel?

Laat me deze vraag eens stellen: wat deed Jezus nadat hij opgevaren was?

Hij ging 'aan de rechterhand van God zitten' om daar als Koning te heersen totdat al zijn vijanden overwonnen zijn¹¹. Jezus heeft het Koningschap aanvaard.

Wat gaat er dan met Israël gebeuren als zij 'ten hemel vaart'? Israël aanvaardt dan háár plek misschien, háár koningschap?

Vlak voordat Jezus naar de hemel ging, stelden zijn leerlingen hem deze vraag:

Handelingen 1:6b "Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?
7 En Hij zei tegen hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft

Jezus ontkent niet dat dat gaat gebeuren. Hij zegt alleen dat zij het niet hoeven te weten wanneer dat gaat gebeuren. Het Koningschap van Israël zal onder leiding van Koning Jezus (moeten) zijn.

Als we naar de situatie hier en nu kijken, dan zijn we dus al een heel eind op weg, want Israël is al teruggekeerd. Maar we zijn er duidelijk nog niet, want Israël is voor het grootste deel nog socialistisch en atheïstisch. Ze zijn niet eens religieus, laat staan dat ze Jezus als Messias accepteren. En degenen die religieus zijn, werken aan plannen om een derde tempel te bouwen, in plaats van zich als levende stenen te voegen in de geestelijke tempel van God.

Je mag dus zeggen dat het Beeld van de Twee Profeten nog steeds gaande is. Maar dat we wel in het laatste deel ervan zitten. Er staat verder helemaal niet bij vermeld hoe lang het duurt tussen opstanding en hemelvaart. Maar misschien kunnen we later met andere beelden en profetieën een beter beeld krijgen van die eindperiode.

Het volk Israël is een beeld van de Messias

¹¹ Zie Handelingen 7:55-56, 1 Korinthe 15:24-28, Kolossenzen 3:1, Hebreeën 10:12-13

Wat we nu kunnen concluderen is dat in feite het volk Israël door de geschiedenis heen exact dezelfde behandeling krijgt als Jezus ook gekregen heeft van het volk Israël.

Gedurende Jezus' openbare optreden werd hij voortdurend op de proef gesteld, lastig gevallen, men probeerde hem te vangen op woorden, er werd zelfs gezocht en gepoogd hem te vermoorden en dergelijke. Datzelfde werd het Joodse volk aangedaan gedurende de Middeleeuwen. Helaas maar al te vaak door de (daarin ver van Gods bedoelingen afgedwaalde) Katholieke Kerk.

Uiteindelijk werd Jezus aan de grootste marteling overgegeven, gekruisigd en gedood. Datzelfde gebeurde de Joden bij de Holocaust.

Jezus stond weer op uit de dood. Israël stond weer op.

Jezus heeft de zonden van de wereld gedragen tot vergeving van ons allemaal. Zo heeft het Joodse volk tijdens de Holocaust ook de grootst mogelijke slechtheid en zonde van de mensheid gedragen. Niet tot vergeving van onze zonden. Maar als een beeld van hoe de Messias onze zonden gedragen heeft.

Israël is overkomen wat met de Messias is gebeurd. Israël is een demonstratie van wie Jezus was.

Als je Jesaja 53 leest van de lijdende dienstknecht van God, dan zeggen christenen dat het over de Messias gaat. Joden zeggen dat het over het Joodse volk gaat. Maar, als we het Beeld van de Twee Profeten goed begrijpen, dan mogen we zeggen dat het ALLEBEI op een bepaalde manier waar is. Jesaja 53 gaat over de Messias, maar het gaat ook over het Joodse volk dat een levend beeld is van de Messias, zoals profeten in het Oude Testament zo vaak dingen uit moesten beelden om de boodschap over te brengen.

Na de bevrijding uit Egypte moesten de Israëlieten 40 jaar in de woestijn rondzwerven voordat ze het beloofde land binnen konden gaan.

Dit is een beeld van ons leven als christen hier op aarde. Maar het is ook een beeld van de periode van de derde ballingschap van Israël. De beloftes die aan Israël gedaan waren van een eeuwigdurende koningschap en vrederijk zijn niet meteen in vervulling gegaan toen de Messias kwam. Waarom niet? Om dezelfde reden waarom het Israël van Mozes het beloofde land niet meteen in mocht trekken: vanwege hun ongeloof. Maar na afloop van die woestijn-periode zal het alsnog gaan gebeuren. En wij leven in die tijd waarin dit waar zal gaan worden. Dus we hebben iets om naar uit te kijken!

Ok, we hebben nog wat anders te doen. We moeten het Beeld van de Draak in de Put nog aanhaken op de plek die we daarvoor gevonden hadden (11:7). Dat komt in het volgende hoofdstuk.